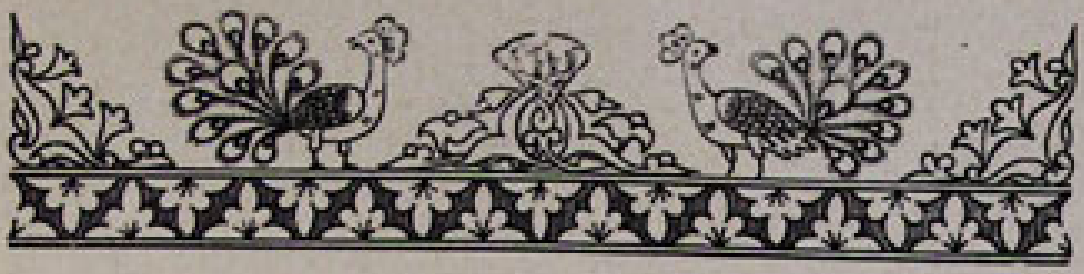

148. ԽՈՍԿԸ ԸՍԵՑԵ, ԿՐԱԿՆ ԻՆԳՑԻ

Թաքավորը քյինամ ա մին շեն, ասում.—Հու վրեր ամենամրեծ քյանդիրը տուս օնե ամենալավ հանդին մրեկնե, էտ հանդավը մին վրեղ ըմ տամ։ Մին շատ քյասիբ, հլիվուր մարթու մին բավթառ եղն ա իլալ, էն էլ վրեր ա ինգյալ, ըստակալ։ Տա էտ եղանը կաշին յոր ա օնում, շատ պերակ փոկ քաշում, քյինամ Թաքավորերնե կոշարը, ասում.—Թաքավորերն ապրած կենա, մխրբե փոկ օնեմ, վրեր պիրիմ փոնենք չափենք, նրանավ ամա՞լ կըկյա։ Թաքավորերը Թա՝ հա՛։

Էտ հլիվուրը կզկած փոկը պիրում ա ետ տամ։ Վրեր էրկու հունդան փոնում ըն ծիրյ տամ, էտ շենին հինդերնե կնաը յոր ա օնում։ Թաքավորերը գյանդում չար Թա փոկն էտքան էրկան կինի։ Տրեսնում ա, վրեր կրծեգյը քնդիլավ կլխում չի, ետ ա տրեռնում, Թա՝ պա՛հ, քու փոկրտ անդար անեմ, ա՛ հլիվուր, հիշքան մտակում ընք, էնքան ըրկրնանում ա։